Jeremiah 2:4-28; 3:4

More info >

Jeremiah 2:4-28

(4) Hear the word of the LORD, O House of Jacob, Every clan of the House of Israel! (5) Thus said the LORD: What wrong did your fathers find in Me That they abandoned Me And went after delusion and were deluded? (6) They never asked themselves, "Where is the LORD, Who brought us up from the land of Egypt, Who led us through the wilderness, A land of deserts and pits, A land of drought and darkness, A land no man had traversed, Where no human being had dwelt?" (7) I brought you to this country of farm land To enjoy its fruit and its bounty; But you came and defiled My land, You made My possession abhorrent. (8) The priests never asked themselves, "Where is the LORD?" The guardians of the Teaching ignored Me; The rulers rebelled against Me, And the prophets prophesied by Baal And followed what can do no good. (9) Oh, I will go on accusing you —declares the LORD— And I will accuse your children's children! (10) Just cross over to the isles of the Kittim and look, Send to Kedar and observe carefully; See if aught like this has ever happened: (11) Has any nation changed its gods Even though they are no-gods? But My people has exchanged its glory For what can do no good. (12) Be appalled, O heavens, at this; Be horrified, utterly dazed! —says the LORD. (13) For My people have done a twofold wrong: They have forsaken Me, the Fount of living waters, And hewed them out cisterns, broken cisterns, Which cannot

ירמיהו ב':ד'-כ"ח

(ד) שָׁמִעוּ דְבַר־יִהוַה בֵּית יַעַקֹב וָכַל־מַשַּׁפַּחוֹת בֵּית יָשָׂראַל: (ה) כָּה וּ אמֵר יָהנָה מַה־מַצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּיֹ עַּנֵל כִּי רַחָקוּ מעלי נילכוּ אחרי ההבל ניהבלוּ: (ו) ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אתנו במדבר בארץ ערבה וְשׁוּחַה בָּאֶרֶץ צָיָה וְצַלְמַּוֶת בָּאָרֶץ לִא־עַבַר בה איש ולא־ישב אדם שם: (ז) ואביא אַתְכַבּ אַל־אַרץ הַכַּרמִל לאַכֹל פַּריה וְטוּבה וַהַבֹאוֹ וַהִּטַמָּאוּ אֵת־אַרְצִי וְנַחַלַתֵי שַׂמְתַּם לתועבה: (ח) הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא־יועלו הַלַכוּ: (ט) לַכָּן עָד אַרִיב אָתָּכֶם נָאָם־יִהוָה ואָת־בָּנֵי בְנֵיכָם אריב: (י) כֵּי עַבְרוּ אַיֵּי כַתַּיִּים וּרִאוּ וְקָדֵר שׁלְחוּ וְהַתְבּוֹנְנֵוּ מֵאֶד וּרָאֿוּ הֵן הַיָּתָה כַּזְאֹת: (יא) הַהֵּימֵיר גּוֹי אַלהָים וְהַמֵּה לָא אֵלהָים וְעַמֵּי הָמֵיר כָּבוֹדָוֹ בְּלְוֹא יוֹעֵיל: (יב) שְׁמֵּוּ שֲמֵיִם עַל־זְאֹת (יג) וַשַּׁעַרוּ חַרְבִוּ מִאָּד נָאַם־יִהנָה: בִּי־שָׁהַיָם רַעִּוֹת עֲשֶׂה עַמֵּי אֹתִי עַזְבוּ מִקוֹר ו מַיָם חַיִּים לַחַצָּב להָם בּארות בּארת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יָכָלוּ הַמֵּיִם: (יד) הַעַּבֹּד יִשְׂרַאֵּׁל אָם־יִלִיד בַּיִת הָוּא מַדְּוּעַ הָיָה לְבְז: (טו) עַלַיוֹ יִשְׁאֲגִוּ כִפְרִים נַתְנִוּ קוֹלָם וַיַּשִּׁיתוּ אַרצוֹ לְשַׁמָּה ערָיו נצתה [נְצַתְוּ] מְבַּלִי יֹשֶׁב: (טז) גַּם־בָּנִי־נָף ותחפנס [וְתַחְפַּנְחֵס] יָרְעִוּךְ קַדְקָד: (יז) הַלוֹא־זָאֹת תַּעֲשֶׂה־לַּדְ עזבר את־יהוה אלהיד בעת מוליכד בדרד:

even hold water. (14) Is Israel a bondman? Is he a home-born slave? Then why is he given over to plunder? (15) Lions have roared over him, Have raised their cries. They have made his land a waste, His cities desolate, without inhabitants. (16) Those, too, in Noph and Tahpanhes Will lay bare your head. (17) See, that is the price you have paid For forsaking the LORD your God While He led you in the way. (18) What, then, is the good of your going to Egypt To drink the waters of the Nile? And what is the good of your going to Assyria To drink the waters of the Euphrates? (19) Let your misfortune reprove you, Let your afflictions rebuke you; Mark well how bad and bitter it is That you forsake the LORD your God, That awe for Me is not in you —declares the Lord GOD of Hosts. (20) For long ago you broke your yoke, Tore off your yokebands, And said, "I will not work!" On every high hill and under every verdant tree, You recline as a whore. (21) I planted you with noble vines, All with choicest seed; Alas, I find you changed Into a base, an alien vine! (22) Though you wash with natron And use much lye, Your guilt is ingrained before Me —declares the Lord GOD. (23) How can you say, "I am not defiled, I have not gone after the Baalim"? Look at your deeds in the Valley, Consider what you have done! Like a lustful she-camel, Restlessly running about, (24) Or like a wild ass used to the desert, Snuffing the wind in her eagerness, Whose passion none can restrain, None that seek her need grow weary— In her season, they'll find her! (25) Save your foot from going bare, And your throat from thirst. But you say, "It is no use. No, I love the strangers, And after them I must go." (26) Like a thief chagrined when he is caught, So is the House of Israel chagrined— They, their kings, their officers, And their priests and prophets. (27) They said to wood, "You are my father," To stone, "You gave birth to

(יח) וְעַהַּה מַה־לַּךְ לְדֵרֶךְ מְצְרַיִם לְשָׁתִּוֹת מֵי שָׁחָוֹר וּמַה־לַּךְ לְדֵרֶךְ אֲשׁוֹר לְשָׁתִּוֹת מֵי נַהַר: (יט) תִּיַסְרֵדְ רַעַתָּדְ וּמְשֶׁבוֹתַיִּדְ תּוֹכְחָׁדְ ודעי וראַל כִּי־רֵע ומֹר עזָבַךְ אַת־יָהוָה אַלהַיִדְ וַלָּא פַּחַדַתִּי אֵלִיִדְ נָאִם־אַדֹנֵי יִהוָה צבאות: (כ) כֵּי מַעוֹלֹם שׁבַרְתִּי עַלָּדְ נָתַּקְתָּי מוֹסַרֹתֵּיָדְ וַתּאֹמֶרִי לֹא אעבד [אֶעֶבִוֹר] כֵּי עַל־כַּל־גָבְעָה גָבֹהָה וְתַּחַת כַּל־עֵץ רַעֲבַּן אָתִּ צֹעֵה זֹנֵה: (כא) וְאַנֹכִי נְטַעְתֵּיךְ שֹֹרֶק כַּלְּה זרע אמת ואיד נהפכת לי סורי הגפן נכריה: (כב) כִּי אָם־תַּכְבַּסִי בַּנַתר וַתַרבִּי־לַךְ בֹּרֵית נָכָתַם עַוֹנֵךְ לְפַנֵּי נָאָם אַדֹנֵי יָהוָה: (כג) אֵיךְ תּאמְרִי לְאׁ נְטְמֵאתִי אַחַרִי הַבַּעלִים לא הלכתי ראָי דַרְכַּךְ בַּגִּיא דעי מה עשית בּכַרָה קַלָּה מְשַׂרֶכֶת דְּרַכֵּיהַ: (כד) פַּרָה ו לְמֶד מִדְבַּר בָאַנַת נפשו [נַפַשה] שאפה רוח מאנתה מי ישיבנה בַּל־מָבַקְשֵׁיהַ לֹא יִיעַפוּ בִּחַדְשֵה יִמְצַאָוּנְהַ: (כה) מָנְעֵי רַגְלֶךְ מִיַּחֵׁף וגורנך [וּגְרוֹנָ,ךְ מִצְמָאָה וַתּאמָרֵי נוֹאַשׁ לוֹא כֵּי־אַהָבְתִּי זרים ואַחריהם אַלדְ: (כוֹ) כַּבְשׁת גַּנַב כִּי יַמַצַא כַּן הֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמַּה מַלְכִיהַם שַׂרֵיהֶם וְכֹהָנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם: (כז) אֹמְרִים לַעֶץ אַבִּי אַׁתַה וַלָאֵבֶן אָתִּ ילדתני [יִלְדְתַּנוּ] בּי־פַנוּ אֵלֵי עָרַף וִלְאׁ פַנֵים וּבָעֵת רֶעָתַם יִאמָלוּ קוּמָה וָהוֹשִׁיעֵנוּ: (כח) וָאַיֶּה אֱלֹהֵיךְ אָשֶׁר עֲשֶׂיתַ לַּךְ יַקְּוּמוּ אָם־יוֹשִׁיעִוּךְ בָּעֵת בעתה כִּי מִסְפַּר עַרִידְ הַיִּוּ אֱלֹהֵידְ יְהוּדָה: (0) me," While to Me they turned their backs And not their faces. But in their hour of calamity they cry, "Arise and save us!" (28) And where are those gods You made for yourself? Let them arise and save you, if they can, In your hour of calamity. For your gods have become, O Judah, As many as your towns!

Jeremiah 3:4

(4) Just now you called to Me, "Father! You are the Companion of my youth.

ירמיהו ג':ד'

(ד) הַלְוֹא מֵעַׁתָּה קראתי [קָרָאת] לִי אָבֵי אַלְוּף נְעַרִי אָתָּה:

